den mulige Skadeserstatning skulle tilfalde Veikommunen.

Til § 12.

Efter Forholdets Natur vil der ikke let blive Spørgsmaal om nogen Indskriden fra Politiets Side i Anledning af de i §§ 7—9 ommeldte Forseelser uden efter forudgaaet Anmeldelse fra vedkommende Jordbruger, og Følgen af Bestemmelsen i § 12 om Paatalen af disse Forseelser kan saaledes i Reglen kun antages at ville blive den, der nærmest ved samme er tilsigtet, at Jordbrugeren bliver istand til at faa de i §§ 7—9 foreskrevne Straffe dømte uden Vekostning for sig.

Til §§ 13 og 14.

De her givne Forskrifter om Vurderingsmænd ere i det Væsentlige affattede i Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i Hegnsloven af 6te Marts 1869. For Kjøbenhavns Vedkommende har man fundet det hensigtsmæssigere at henlægge Udmeldelsen af Vurderingsmændene til Magistraten end til Borgerrepræsentationen eller den samlede Kommunalbestyrelse, hvorhos man har troet, at der var Anledning til at fritage de kjøbenhavnske Vurderingsmænd for at udføre Forretninger i Nabodistrikterne i vedkommende Vurderingsmænds Forfald, idet dette i Almindelighed vilde falde dem besværligt, ligesom Gjengjæld heller ikke let vilde blive krævet.

XXIV.

Forslag til Lov

indeholdende

nogle Bestemmelser om Raadigheden over Fæstebøndergods.

I.

§ 1.

Ved Omdeling af Bøndergods bliver Tilliggende nedbringes til mindre Størrelse 24. En Gaard, der allerede nu ikke har ikke omdeles.

Enhver Eiendom med et Tilliggende af 1 Td. Harkorn eller derover bliver, forsaavidt der er Spørgsmaal om dens Omdeling, at betragte som en Gaard, medmindre det bevises, at den er en mindre Parcel af en Gaard, af hvilken en Hovedparcel er bleven tilbage.

for Fremtiden at iagttage, at ingen Fæstegaards end 20 Tdr. Land boniteret Jord til Tarten et saadant Tilliggende, kan som Følge heraf